

๒๙

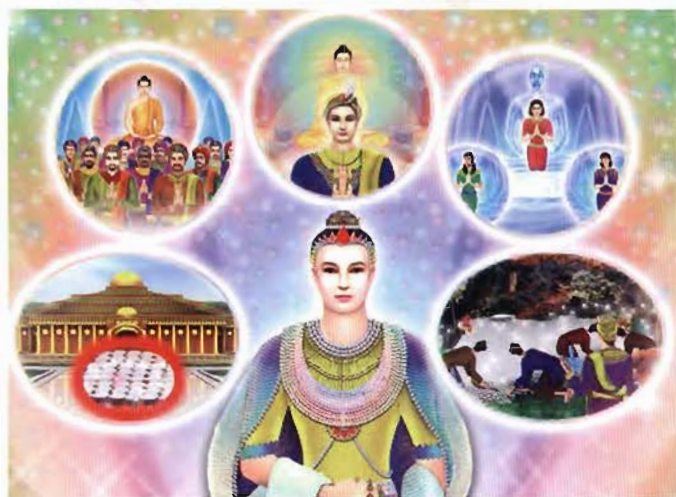
อนาถปิณฑิกเทวบุตร ระลึกถึงผลที่ได้ทิพยสมบัติ

ท่านอนาถบิณฑิกเทวบุตรมีผิวพรรณวรรณะ
และรัศมีเรืองรอง มีสมบัติอันเป็นทิพย์ ประกอบ
ด้วยอุทยานและวิมานใหญ่โตมาก มีทิพยานวิมาน
ปราสาทมารับกลับวิมาน พร้อมด้วยเหล่าบริวารจำนวน
มาก ท่านระลึกย้อนหลังเหตุที่ได้ทิพยสมบัติบังเกิดขึ้น เพื่อ
รองรับท่านอนาถบิณฑิกเทวบุตร ท่านอนาถบิณฑิกเทว
บุตรใหม่ได้ตรวจดูสมบัติอันเป็นทิพย์ของตน คิดต่อว่า เรา
ได้กระทำบุญกุศลอะไรไว้บ้างในภพชาติที่เกิดขึ้นมาเป็นมนุษย์

จึงได้ทิพยสมบัติถึงเพียงนี้ คือ ตรวจตราขึ้นตอนก่อน
ขึ้นมา จนกระทั่งได้ทิพยสมบัติแล้วจึงย้อนหลังดูว่า ได้
ด้วยบุญอะไร

เรื่องราวต่าง ๆ ก็ได้ฉายมาให้เห็น ระลึกชาติเป็น
ภาพเหล่านี้เกิดขึ้น ซึ่งเกิดขึ้นได้หลายอย่าง เกิดขึ้นด้วย
ใจ หรือออกจากอากาศ ระลึกนึกถึงบุญที่ตนได้กระทำ
อย่างยิ่งในพระพุทธศาสนา บุญที่ได้เข้าเฝ้าพระสัมมา

สัมพุทธเจ้าเป็นครั้งแรก ณ ป่าสิทวัน ซึ่งต้องเดินไปบน
ซากศพมนุษย์จำนวนมาก แล้วก็มิยักษ์เป็นกัลยาณมิตร

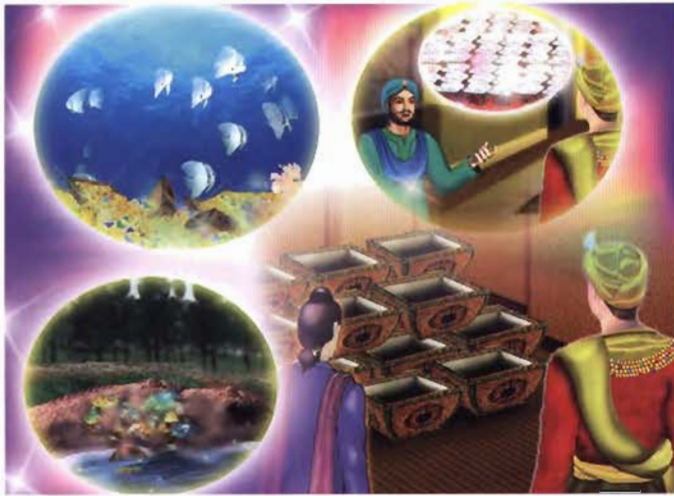
ได้ฟังธรรม จนบรรลุธรรมเป็นพระโสดาบัน แล้ว
ก็นึกถึงบุญที่ได้ซื้อที่ดินสร้างวัดพระเชตะวัน โดยการเอา
เงินปูเรียงเคียงกัน จนเต็มพื้นที่ของสวนเจ้าเชตด้วยทรัพย์
จำนวน ๑๘ โกฏิ ถือเป็นเรื่องอัศจรรย์ และได้ระดมช่าง
ที่มีฝีมือดีทั้งเมืองมาสร้างวัดพระเชตะวัน ๒๔ ชั่วโมง

คือ ถวายเป็นที่ประทับของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า และ
เป็นที่พักอาศัยของเหล่าพระภิกษุสงฆ์ บุญที่ได้สร้างศาสน
สถานทั้งหมดภายในวัดพระเชตะวัน โดยใช้ทรัพย์ทั้งสิ้น
๑๘ โกฏิ บุญที่ตนได้ฉลองวัดพระเชตะวันตลอด ๙ เดือน

ระลึกย้อนหลังเป็นเรื่องเป็นราวเลย ฉลองด้วย
ทรัพย์ ๑๘ โกฏิ บุญที่ได้ถวายทานในเรือนของตนทุกวัน
ไม่เคยขาดเลย โดยถวายภัตตาหารเพล ปานะ อย่าง

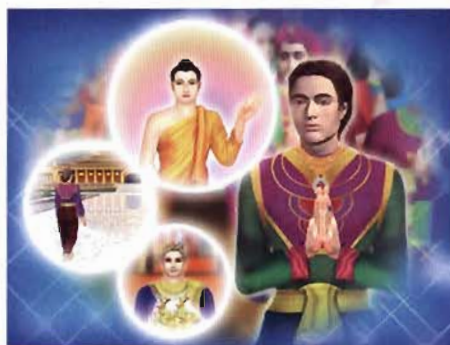

ตลอดต่อเนื่อง ถวายทานประเภทต่าง ๆ แม้สมบัติจะ
ร่อยหรอลงด้วยเหตุใดก็ตาม ก็ยังถวายทานสร้างบารมี
อย่างเอาชีวิตเป็นเดิมพัน ใจไม่ตกเลย ใจยิ่งสูงส่ง โดย
ไม่สนใจว่า ทรัพย์จะหมดไป แล้วก็ได้แต่คำพูดของเทวดา
ที่มาห้าม

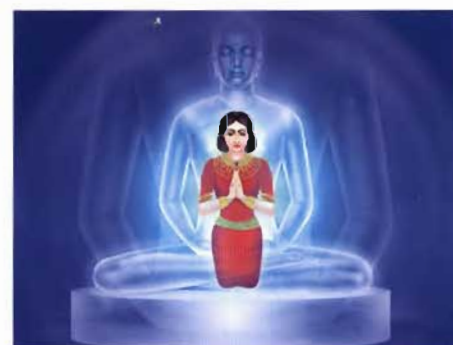
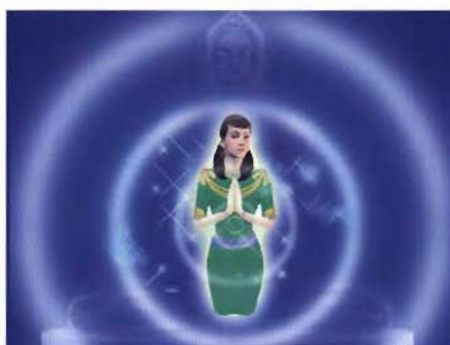
บุญที่เป็นกัลยาณมิตรให้กับเทวดาที่อาศัยอยู่ ณ
ชั้นประตูเรือนของตน ซึ่งเป็นมัจฉาทิฐิ ให้มาเป็นสัมมา
ทิฐิ จนกระทั่งได้บรรลุนิพพานเป็นพระโสดาบัน

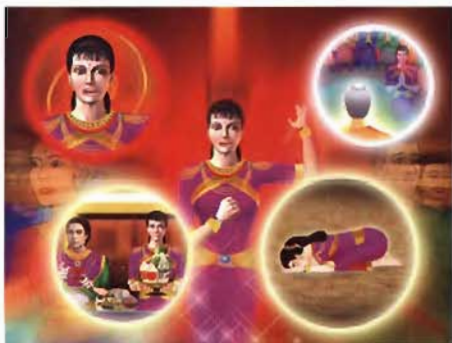

บุญที่ได้เป็นกัลยาณมิตรให้แก่ลูกชายของตน คือ นาย กาละ ทำให้เขามีศรัทธาในพระรัตนตรัย แล้วก็ได้บรรลุนิธรรมเป็นพระโสดาบัน บุญที่ได้เป็นกัลยาณมิตรให้แก่ลูกสาวทั้ง ๓ คน คือนางมหาสุภักทา ลูกสาวคนโต ให้ได้

บรรลุนิธรรมเป็นพระโสดาบัน นางจุฬสุภักทาลูกสาวคนรอง ก็ได้บรรลุนิธรรมเป็นพระโสดาบัน และนางสุมนา เทวีลูกสาวคนสุดท้องได้บรรลุนิธรรมเป็นพระสกทาคามี

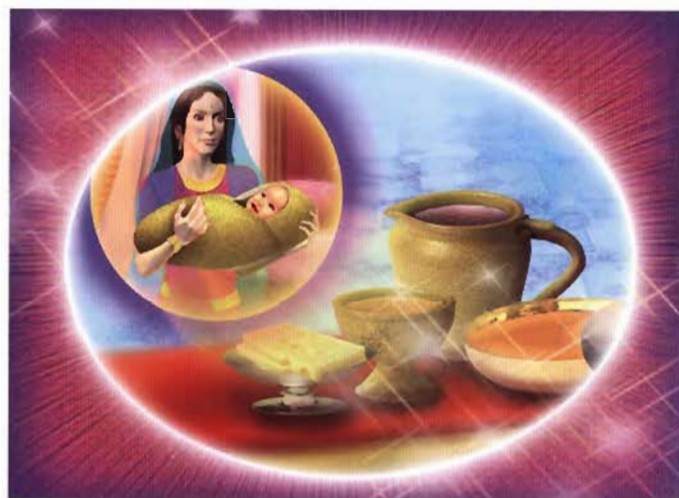
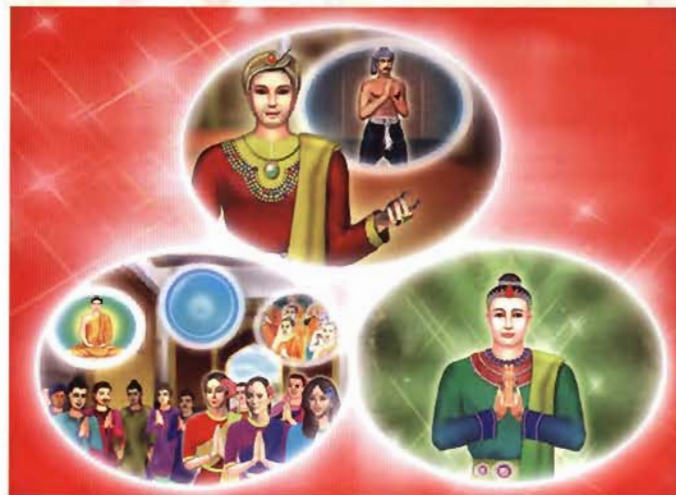

บุญที่ได้เป็นกัลยาณมิตรให้แก่ลูกสะใภ้ คือ นาง
สุชาดา ผู้ซึ่งหุดหิด จนกระทั่งนางได้บรรลุนิพพานเป็น
พระโสดาบัน บุญที่เป็นกัลยาณมิตรให้แก่หลานชาย คือ
นายเขมกะจอมเจ้าชู้ จนได้บรรลุนิพพานเป็นพระโสดาบัน

บุญที่ได้เป็นต้นบุญต้นแบบทำบุญอุทิศ
ส่วนกุศลให้กับผู้ล่วงลับไปแล้ว โดยปรารภเหตุตักดาแบ่ง
ที่หลานสาวทำแตก โดยภรรยาและบุตรก็ได้ปฏิบัติตาม
ได้ถวายทานตลอด ๑ เดือน แม้กระทั่งพระราชาก็ได้

ปฏิบัติตามอย่าง ทำบุญอุทิศส่วนกุศล แล้วก็ยังมีมหาชน
จำนวนมาก ได้ประพฤติตามอย่างท่านอนาถบิณฑิกเศรษฐี
มาจนกระทั่งถึงปัจจุบันนี้

บุญที่ได้เป็นกัลยาณมิตรชักชวนให้เหล่าบิณฑิก
และคนในเมืองรักษาอุโบสถศีล รวมถึงทารกซึ่งยังไม่อด
นมให้ฝึกรักษาอุโบสถศีลตั้งแต่เด็ก ๆ ทารกยังถือ
อุโบสถ บุญที่ได้เป็นกัลยาณมิตรให้กับเพื่อนสหายทั้ง
๕๐๐ คน ที่หลงไปนับถือพวกเดียรถีย์ ให้ได้กลับมานับ

ถือพระรัตนตรัย แล้วก็ได้บรรลุนิพพานเป็นพระโสดาบันทั้งหมดทุกคน และบุญอื่น ๆ อีกมากมาย ที่เป็นบุญกิริยาวัตถุ ๑๐ ประการ ที่ได้สั่งสมมาตลอดชีวิตของตนได้แก่

๑. ทานมัย บุญสำเร็จด้วยการให้ ท่านอนาถบิณฑิกเศรษฐีถือว่าเป็นผู้เลิศในการถวายทานอย่างไม่มีหวั้น ไม่ว่าฝนจะตก แดดจะออก หรือแผ่นดินจะถล่ม ฟ้าจะทลาย ท่านก็จะไปสร้างบารมีที่วัดพระเชตะวันทุกวัน

อย่างน้อยวันละ ๒ เวลา เข้า เย็น อย่างตลอดต่อเนื่อง

๒. สิลมัย บุญสำเร็จด้วยการรักษาศีล ท่านอนาถบิณฑิกเศรษฐีมีศีล ๕ เป็นปกติ ในวันพระท่านก็จะถืออุโบสถศีล

๓. ภวานามัย บุญสำเร็จด้วยการเจริญสมาธิภาวนา ท่านอนาถบิณฑิกะเป็นผู้เข้าถึงพระโสดาบันเป็นคนแรกในครอบครัว และได้เป็นกัลยาณมิตรให้ทุก ๆ คน

ในครอบครัวตลอดจนหมู่ญาติมิตรสหายของท่านได้
เข้าถึงธรรมตามไปด้วย

๔. อปจายนมัย บุญสำเร็จด้วยการประพุดิอ่อน
น้อมถ่อมตน ท่านอนาถบิณฑิกะเป็นผู้ไม่ถือตัวท่านให้
ความสำคัญกับทุก ๆ คนเสมือนญาติมิตร ไม่สนใจว่า
จะรวยหรือจน ท่านให้ความเป็นกันเองต่อทุก ๆ คน
เสมอมา

๕. เวยยาวัจจมัย บุญที่สำเร็จด้วยการให้ความ
ช่วยเหลือ ขวนขวายในกิจการงานที่ถูกที่ควร ท่านอนาถ
บิณฑิกะเป็นผู้ขวนขวายซื้อที่ดินสร้างวัดพระเชตะวัน และ
ยังถวายทานอย่างต่อเนื่อง เป็นผู้ช่วยดูแลการถวาย
ทานในเมืองสาวัตถีโดยสิ่งใดขาดตกบกพร่องในการถวาย
ทาน ท่านก็จะช่วยชี้แนะและจัดเตรียมให้สมบูรณ์

๖. ปัตติทานมัย บุญที่สำเร็จด้วยการอุทิศส่วน
บุญส่วนกุศลให้แก่ผู้อื่น ท่านอนาถบิณฑิกะเป็นท่านแรก

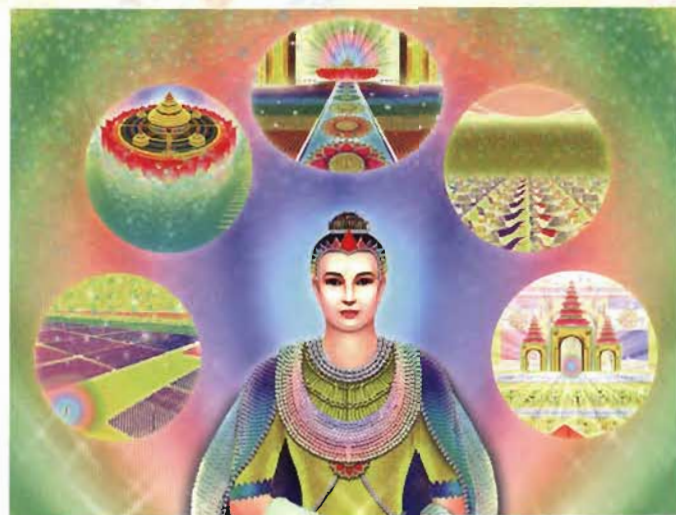

ท่านได้ถวายทานอุทิศผลบุญให้กับผู้ที่ได้ล่วงลับไปแล้ว
ท่านทำเป็นคนแรก

๗. ปัตตานโมทนามัย บุญที่สำเร็จด้วยการ
อนุโมทนา คือ แสดงความยินดีในการทำบุญกุศลหรือการ
ทำความดีของผู้อื่น ท่านอนาถบิณฑิกะได้ชื่นชมยินดี และ
สนับสนุนการทำความดีของทุก ๆ คนไม่ว่าจะเป็นคนรับ
ใช้หรือเพื่อนฝูง เป็นต้น

๘. ธัมมัสสวนมัย บุญที่สำเร็จด้วยการฟังธรรม
ท่านอนาถบิณฑิกะเป็นผู้กระหายในการฟังธรรมเป็นอย่าง
ยิ่ง แม้ในวาระสุดท้าย ท่านจึงอยากจะฟังธรรมจาก
พระสารีบุตรแล้วก็ได้ซาบซึ้งในธรรมนั้น จึงไปดุสิตบุรี

๙. ธัมมเทสนามัย บุญที่สำเร็จด้วยการแสดงธรรม
ท่านอนาถบิณฑิกะเป็นผู้สามารถนำหลักธรรมไปแสดงให้
คนตั้งอยู่ในความดี

๑๐. ทิฏฐุชุกัมม์ บุญที่สำเร็จด้วยการทำความเห็นให้ถูกต้อง ดิงาม ตรงไปตามความเป็นจริง ท่านอนาถบิณฑิกะเป็นพระอริยบุคคล และยึดมั่นในพระรัตนตรัยอย่างมั่นคง ไม่หวั่นไหวในการทำทานรักษาศีลตลอดชีวิต

อนาถบิณฑิกเทวบุตรจึงคิดว่า การได้มาเป็นเทวดา หรือมีสมบัติถึงปานนี้ ได้มาเพราะบุญ แม้ในบัดนี้ เราก็ไม่ควรประมาทในการสั่งสมบุญ ถ้าเราเอา

แต่ชื่นชมสมบัตินี้ก็ต้องหลงลืมสติเพราะมัวแต่เสวยผลบุญอยู่ ดังนั้น เราจะไปเข้าเฝ้าพระสัมมาสัมพุทธเจ้าและกราบเหล่าพระภิกษุสงฆ์ มีพระสารีบุตร เป็นต้น ดีกว่า จากนั้นแล้วจึงค่อยมาเสวยทิพยสมบัติ เมื่อปฐมยามผ่านไป อนาถบิณฑิกเทวบุตรผู้มีวรรณะอันงดงาม มีรัศมีสว่างไสวไปทั่ววัดพระเชตะวัน ได้เข้าไปเฝ้าพระสัมมาสัมพุทธเจ้าถึงที่ประทับ ได้ถวายอภิวาทแล้วยืนอยู่ ณ ที่สมควรข้างหนึ่ง

อนาถปิณฑิกเทวบุตรได้กราบทูลพระพุทธองค์ว่า “ข้าพระองค์รู้สึกปิติใจมาก ที่ได้สร้างวัดพระเชตวันอันเป็นที่ประทับของพระพุทธองค์ผู้เป็นธรรมราชา” เห็นไหม เป็นเทวดาแล้ว การแสดงออกจะแตกต่างจากตอนเป็นมนุษย์

“ข้าพระองค์รู้สึกปิติใจมากที่ได้สร้างวัดพระเชตวัน เพื่อเป็นที่อยู่อาศัยแก่ผู้เป็นเพื่อนมนุษย์ของโลก

เหล่าสรรพสัตว์ทั้งหลายที่เกิดแก่เจ็บตาย” เมื่อปฏิบัติธรรมมรรคมีองค์ ๘ ย่อมมีความบริสุทธิ์ บริบูรณ์ ไม่ใช่บริสุทธิ์ด้วยวงศ์ตระกูลหรือด้วยทรัพย์เงินทองที่มีอยู่ไม่ใช่ เป็นเศรษฐีแล้วจะบริสุทธิ์ไม่ใช่

ดังนั้นบุคคลผู้เป็นบัณฑิต เมื่อพิจารณาเห็นประโยชน์ พึงปฏิบัติตามอริยมรรคมีองค์ ๘ เพื่อความบริสุทธิ์ บริบูรณ์ของตน อนาถปิณฑิกเทวบุตรได้กล่าว

สรรเสริญพระสารีบุตรว่า “พระภิกษุรูปอื่น ถึงแม้จะถึง
ฝั่งพระนิพพาน ก็ย่อมไม่เกินไปกว่าพระสารีบุตรเพราะ
ความที่ท่านเป็นผู้มีปัญญามาก”

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงพอพระทัยในคำกล่าว
ของอนาถบิณฑิกเทวบุตร อนาถบิณฑิกเทวบุตรทราบว่า
พระพุทธองค์ทรงพอพระทัย จึงถวายอภิวัต
ทำประทักษิณแล้วก็หายไป ณ ที่นั้น แว็บไปเลย คือมา

เพื่อการนี้ หมดภารกิจก็แว็บ การเคลื่อนย้ายตัวเอง
อตตา หิ อตตโน นาโก ไม่ต้องอาศัยวัตถุด้วย แว็บไปเลย

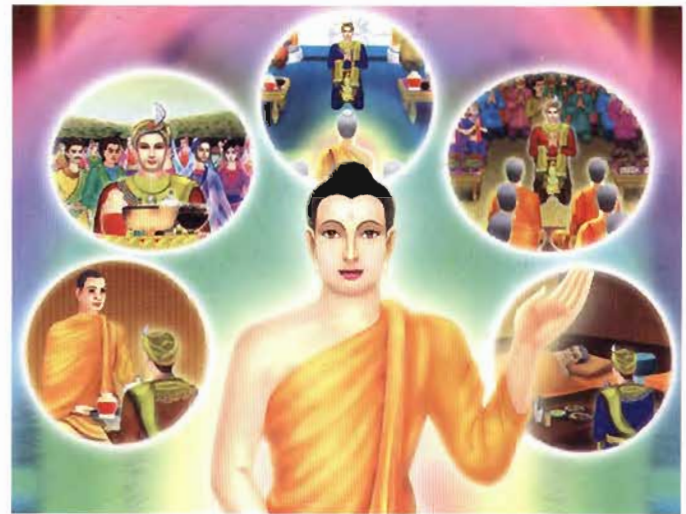
พอรุ่งเช้า พระบรมศาสดาก็ได้ตรัสแก่ภิกษุทั้ง
หลายว่า “ดูก่อนภิกษุทั้งหลายเมื่อคืนนี้ มีเทวบุตรองค์
หนึ่งมีรัศมีดงาม สว่างไปทั่ววัดพระเชตวัน ได้เข้ามาหา
เรา ณ ที่ประทับ เทวบุตรองค์นั้นได้อภิวัตแล้วก็ยิน ณ
ที่ควรส่วนข้างหนึ่ง ได้ชื่นชมวัดพระเชตวันว่า สร้างขึ้น

เพื่อเป็นประโยชน์แก่ศาสนาอย่างแท้จริง แล้วก็ได้กล่าว
สรรเสริญพระสารีบุตรให้ตถาคตฟัง จากนั้นก็หายไป”

พระอานนท์กราบทูลว่า “ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ
เทวบุตรองค์นั้นคงเป็นท่านอนาถบิณฑิกเศรษฐี เพราะ
ก่อนที่ท่านจะถึงแก่กรรม ท่านมีความเลื่อมใสในพระสารี
บุตรอย่างยิ่ง แล้วยังเป็นผู้ที่ได้สร้างวัดพระเชตะวันอีกด้วย”

พระพุทธเจ้าตรัสว่า “ใช่แล้วอานนท์เป็นอย่าง

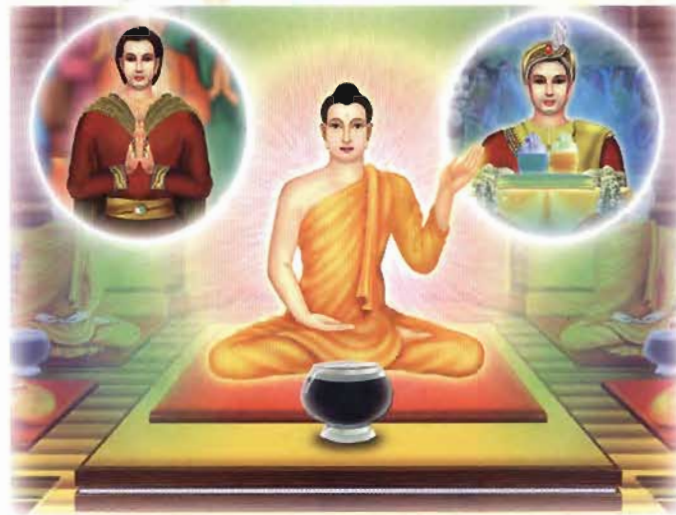

ที่เรากล่าว เทวบุตรนั้นเป็นท่านอนาถบิณฑิกเศรษฐี ไม่
ใช่ใครอื่น ตถาคตรู้ว่าเทวบุตรองค์นั้นเป็นใคร แต่ไม่ได้
บอกชื่อให้พวกเธอทราบ เพราะต้องการจะรู้ว่า จะมีภิกษุ
รูปใดที่ยังระลึกถึงท่านอนาถบิณฑิกเศรษฐีได้บ้าง”

เหตุที่ทำให้ท่านอนาถบิณฑิกเศรษฐี ได้ตำแหน่ง
อุบาสกผู้เลิศด้วยการถวายทาน เมื่อละจากโลกนี้ไปแล้ว
ทำให้ได้สมบัติใหญ่ถึงเพียงนี้

เพราะความปรารถนาที่เคยตั้งเอาไว้ในอดีต เมื่อ ๑ แสนกัปที่แล้ว ในสมัยพุทธเจ้าปทุมุตตระ เพราะฉะนั้น จะมาอยู่ในตำแหน่งนี้ไม่ใช่ง่าย ต้องสั่งสมบารมีกันมา ๑ แสนกัป ท่านได้เคยเห็นต้นแบบในการถวายทานในยุค นั้น ท่านยังได้สร้างมหาทานอย่างต่อเนื่อง แล้ว ตั้งความปรารถนาต่อพระพักตร์ของพระพุทธเจ้าปทุมุตตระ ที่จะเป็นผู้เลิศในด้านการถวายทาน

พระพุทธเจ้าปทุมุตตระทรงพยากรณ์ว่า ท่านจะได้เป็นอุบาสกผู้เลิศด้านการถวายทานสมความปรารถนา ในสมัยของพระพุทธเจ้าสมณโคตมองค์ปัจจุบันนี้

ท่านได้เร่งสร้างบารมีอย่างเต็มที่ตลอดชีวิต และตลอดทุกภพทุกชาติที่ท่านเกิดเป็นมนุษย์ ไม่ใช่ทำชาติหนึ่ง เว้นไป ๕ ชาติอะไรอย่างนั้น ทำทุกชาติไม่มีว่างเว้นจากการสร้างมหาทานบารมี ท่านเป็นผู้ที่มีประตูปายอันปิด

สนิทแล้ว เวียนว้ายตายเกิดอยู่สองภพภูมิ คือมนุษย์โลก และเทวโลกเท่านั้น

ท่านอนาถบิณฑิกเศรษฐีได้สร้างผังชีวิตที่ดี ให้ตนเองมาตลอดหลายภพหลายชาติ จวบจนกระทั่งในปัจจุบัน ณ ชาตินี้ ท่านก็ได้สมความปรารถนาที่ได้ตั้งใจเอาไว้ คือ เป็นอุบาสกผู้เลิศในด้านถวายทาน

เพราะฉะนั้นความปรารถนาไม่ใช่ความโลภเลย

คือ การตั้งเป้าหมายว่า เราจะเอาบุญนี้ไปใช้เพื่ออะไร มีวัตถุประสงค์อะไร เขาทำกันมาก่อน เพราะฉะนั้นบางคนบอกทำบุญแล้วไม่ต้องอธิษฐานเพราะว่า ถ้าอธิษฐานคือโลก แปลว่า ยังไม่เข้าใจเรื่องอธิษฐานบารมีเลย พระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านทำเป็นตัวอย่าง ท่านทำเสร็จแล้ว ท่านอธิษฐานขอให้พระสัมมาสัมพุทธเจ้าองค์หนึ่งในอนาคต

เพราะฉะนั้นอย่าไปเข้าใจผิดว่า เป็นความโลก
ทานจึงเป็นรากฐานของชีวิต ที่สามารถนำไปสู่การทำ
ความดีทั้งหลายทั้งปวง จนกระทั่งได้เป็นพระอริยบุคคล

คือ ทานจะเป็นเบื้องต้น หรือบันไดขั้นแรก ในการก้าว
ไปสู่โลกสวรรค์นิพพานนั่นแหละ ให้ทำตรงนี้ก่อน ง่าย ๆ

